

॥ ५७ ॥ मिथ्याभिशापयस्तानामपि स्कंदमातृणां बालग्रहत्वादिना चाधिकारश्रुतिः किमु तसाक्षादोषकर्तृणां भवतः सर्वदोषपरिहारार्थं महेश्वरः पूज्य इत्युपसंहरति अपकीर्णैर्द्रियमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इत्यार
यावत्सप्ततिवर्षाणि भवन्त्येते ग्रहानृणां ॥ अतः परं देहिनां तु ग्रहतुल्यो भवेज्जवरः ॥ ५७ ॥ अपकीर्णैर्द्रियं दातं शुचिं नित्यमंतद्रितं ॥ आस्तिकं श्रद्धधानं च वर्जयंति
सदाग्रहाः ॥ ५८ ॥ इत्येष ते ग्रहो देशो मानुषाणां प्रकीर्तितः ॥ न स्पृशंति ग्रहा भक्तान्नरान् देवं महेश्वरं ॥ ५९ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय
समास्या पर्वणि आंगिरसे मनुष्यग्रहकथने त्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेय उवाच यदा स्कंदेन मा
तृणामेव मे तत्प्रियं कृतं ॥ अथैनममब्रवीत्स्वाहाममपुत्रस्त्वमौरसः ॥ १ ॥ इच्छाम्यहं त्वया दत्तां प्रीतिं परमदुर्लभां ॥ तामब्रवीत्ततः स्कंदः प्रीतिमिच्छसि कीदृशं ॥
॥ २ ॥ स्वाहो वाच दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहानाममहाभुज ॥ बाल्या त्वभृति नित्यं च जातकामाहुताशने ॥ ३ ॥ न स मां कामिनीं पुत्रसम्यक् जानाति पा
वकः ॥ इच्छामि शाश्वतं वासं वस्तु पुत्रसहाग्निना ॥ ४ ॥ स्कंद उवाच हव्यं कव्यं च यत्किंचिद्विजानां मंत्रसंस्तुतं ॥ होष्यत्यग्नौ स दादो विस्वाहो ह्युक्ता समुद्भू
तं ॥ ५ ॥ अद्य प्रभृति दास्यंति सुवृत्ताः सत्यथेस्थिताः ॥ एवमग्निस्त्वया सार्धं सदा वत्स्यति शोभने ॥ ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवमुक्ता ततः स्वाहा तु शास्कंदेन पू
जिता ॥ पावके न समायुक्ता भर्त्रा स्कंदमपूजयत् ॥ ७ ॥ ततो ब्रह्मामहासेनं प्रजापतिरथा ब्रवीत् ॥ अभिगच्छ महां देवं पितरं त्रिपुरादनं ॥ ८ ॥ रुद्रेणाग्निं समावि
श्य स्वाहामाविश्य चोमया ॥ हितार्थं सर्वलोकानां जातस्त्वमपराजितः ॥ ९ ॥ उमा योन्यां च रुद्रेण शुक्रं सितं महात्मना ॥ अस्मिन् गिरौ निपतितां मिजिकां मिजि
कंयतः ॥ १० ॥ संभूतं लोहितो देतु शुक्रशेषमवापतत् ॥ सूर्यरश्मिषु चाप्यन्यदन्यच्च वापतद्भुवि ॥ ११ ॥ आसक्तमन्यद्दक्षेषु तदेवं पंचधा पतत् ॥ तत्र ते विविधा
कारा गणा ज्ञेया मनीषिभिः ॥ तव पाणिषदा घोराय एते पि शिताशिनः ॥ १२ ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्ता महासेनो महेश्वरं ॥ अपूजयदमेयात्मा पितरं पितृवत्स
लः ॥ १३ ॥ मार्कण्डेय उवाच अर्कपुष्पैस्तुतं पंचगणाः पूज्या धनार्थिभिः ॥ व्याधिप्रशमनार्थं च तेषां पूजां समाचरेत् ॥ १४ ॥ मिजिकां मिजिकं चैव मिथु
नं रुद्रसंभवं ॥ नमस्कार्यं सदैव हवालानां हितमिच्छता ॥ १५ ॥ स्त्रियो मानुषमांसा दाहद्विकानां मनोमतः ॥ दक्षेषु जातास्ता देव्यो नमस्कार्याः प्रजाधिभिः ॥
॥ १६ ॥ एवमेते पिशाचानामसंख्येय गणाः स्मृताः ॥ घंटायाः सपताकायाः शृणु मे संभवंतृप ॥ १७ ॥

एतके पर्वणि नैलकंठीयेष्वा • त्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥

॥ ६३ ॥

यदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥